

kede Amtmanden. Der er vel nok dem mellem os, der kunne erindre, at naar en Bonde forlangte Ordet i et saadant Ams-raad, saa Amtmanden bestyrtet paa ham og sagde: Hvad? hvad? Vil De have Ordet? Skynd Dem saa lidt og lad os høre, hvad De har at sige! og naar han saa havde talt, sagde Amtmanden bare: Naa, ja, og saa var Sagen afgjort, som Amtmanden og den mest indflydelsesrige Godsejer mente, det skulde være.

Jeg tror ikke, at den Kommunalbestyrelse var saa overordentlig heldig, og jeg tror heller ikke, den var økonomisk. Jeg benægter, at Styrelsen i Kommunerne har haft Fordel af de højstbeskattede, saaledes som det hidtil har været. For det første, fordi de højstbeskattede slet ikke have saa stor Interesse af Sagerne, det er meget faa af de højstbeskattede, der kende synderligt til Kommunens Anliggender, og naar de komme ind i Kommunalbestyrelsen, ville de meget ofte helst overlade til andre at gøre Arbejdet. Og dernæst kommer det slet ikke saa nøje an paa en Pølse i Slagte-tiden; om der gaar et Par Kroner mere eller mindre til, bryde de sig slet ikke saa farligt om. Jeg har levet i en Kom-mune i henved 40 Aar, hvor der i omtrent 30 Aar sad en Husmand som Formand for Sogneraadet, og jeg tror nok, at det Sog-neraad var et af de bedst styrede Sogne-raad i den Del af Jylland, jeg kender. Jeg har den Tro, at naar vi udvide Valgretten, ville vi skabe en ganske anden Interesse blandt Beboerne for Kommunernes Anliggender, og jeg frygter aldeles ikke for, at det bliver saa revnende galt for mig eller andre, der ere stillede som jeg — jeg staar uheldigvis som en af dem, der skulle betale mest Skat inden for Kom-munen. Jeg finder, at det er en aldeles umulig Paastand af det ærede Medlem for Thisted, naar han siger, at det dog er en Krænkelse af Ejendomsretten, naar man siger til en Mand: Du har ganske vist ikke nogen Glæde eller Gavn af de For-anstaltninger, man koster Penge til, men du skal alligevel bestandig betale mere og mere. For det første kunne de kommunale Raad ikke tvinge nogen til at betale mere og mere, thi vi have jo nylig vedtaget en Skattelov, der ordner Forholdet, hvorledes Pengene skulle indgaa i Kommunens Kasse, der kan altsaa ikke blive taget mere ud af en Skatteydere Lomme end det, hvad de vedtagne Love sige, at der skal tages. Der gives ganske vist en lille Smule Fri-hed for Kommuneraadets Medlemmer til

at skønne over, hvor højt de ville gaa i visse Retninger, men det er jo ikke den enkelte, der bliver plyndret; der bliver fastsat bestemte Regler for, hvorledes Folk skulle betale i Forhold til Formue og Indtægt, og i alt Fald er der en bestemt Grænse. Og dernæst, naar saa Midlerne ere i Kommunens Kasse, hvorledes kan man saa sige, at det er en Forurettelse mod de højstbeskattede, at deres Penge, efter at de ere gaaede ind i Kommunekassen i Kraft af de bestaaende Love, blive anvendte paa den Maade, som Kommunalraadet anser det for heldigst, uden Hensyn til, hvorledes det er blevet valgt.

Naar man fra Højres Side mener, at der gøres en stor Uret ved Valgene, mod en Del af Kommunens Beboere vil jeg sige, at den Uret, der gøres, saaledes som det er nu, er jo langt større, idet $\frac{8}{9}$ eller i alt Fald $\frac{3}{4}$ af Befolkningen er næsten uden Indflydelse paa Kommunens Anliggender. Jeg har den Tro, at naar vi faa den almindelige Valgret gennemført, ville vi faa en ganske anderledes hensigtsmæs-sig Anvendelse af Kommunens Midler end den, der finder Sted nu, i alt Fald til Dels. Jeg finder det mærkeligt, at man fra den Side, som det ærede Medlem re-præsenterer, vil modsætte sig den almin-delige Valgret. Man paastaar, at det netop er nødvendigt at modsætte sig denne Lov, for at Socialdemokraterne ikke skulle ødelægge os alle sammen. Ja, jeg antager rigtignok, at hvis vi modsætte os dette Lovforslag, ville vi give Socialdemokratiet ganske voldsom Luft i Sejlene i det mindste ude paa Landet, i Byerne have de jo for Resten Luft nok. For saa vidt man altsaa er bange for Socialdemo-kratiet, saa lad os dog i Himlens Navn gaa hen og give den store Mængde der-ude, som hidtil har været berøvet Valgret-ten, Valgret, lad os ikke give Socialdemo-kraterne det agitoriske Mittel, som de ville faa, hvis vi ikke give dem den. Alle de, som blive udelukkede fra Valgretten, ville nemlig absolut se hen til Socialdemo-kratiet som det Parti, der vilde kunne hjælpe dem bedst frem. Og selv om ogsaa Befolkningen skulde blive socialdemokratisk, saa synes jeg, at det ærede Medlem og jeg foreløbig kunne tage det med stor Ro; thi de faa jo da ikke Magten, saa længe vi to leve, og naar vi to ere døde, tror jeg nok, at der vil være andre Mænd i Danmark, der kunne klare Ærterne. Det bliver vist enhver Tidsalders Sag at klare sine egne Sager, og det bliver enhver Tids-